

Лист Прелата (червень 2016)

У своєму червневому посланні Прелат говорить про апостольство, тобто запрошує нас виражати те, чим наповнена наша душа і що є невичерпним джерелом нашої радості.

13.06.2016

Любі мої, нехай Ісус береже моїх дочок і синів!

Вже минуло два тижні з часу урочистості Вознесіння Ісуса

Христа на Небеса, але досі лунають всередині нас останні слова, сказані Ним на землі: *«Ідіть же по всьому світу та проповідуйте Євангелію всякому творінню»*.[1] Ми розраховуємо на допомогу Святого Духа, якого Господь послав апостолам у горниці і який продовжує підтримувати Церкву так само, як і **«під час нової П'ятидесятниці»**.[2] Він пообіцяв, що *«Утішитель, Святий Дух, якого Отець в ім'я моє зішле, той навчить вас усього і все вам нагадає, що я сказав вам»*.[3] І виконав свою обіцянку. Зараз наступає наша черга – бо ми є його учні – нести всьому світові словом і прикладом новину спасіння, довірену всім християнам.

«Саме в цьому полягає мета Церкви – спасіння всіх душ, кожної окремої душі. Для цього Отець послав Сина, так і Я

посилаю вас (Йн 20, 21). Звідси народжується наказ Христа – навчити доктрини і хрестити, щоб у душі, через благодать, оселилася Пресвята Трійця».[4]

Наказ Христа віднайшов у серці нашого Отця, по доброті Божій, швидко й радісне виконання. І наш Отець сумлінно передав нам цей апостольський запал, що не знає меж.

Святий Хосемарія завжди навчав нас, що серед головних прагнень, які мають скеровувати нашу поведінку, визначальним є бажання розповсюджувати вчення Ісуса Христа. **«Основна діяльність Opus Dei, – стверджував він, полягає в тому, щоб її члени і всі бажуючі отримали необхідні духовні засоби, щоб жити як добрі християни в гущавині світу. Їм надається доктрина Христа, вчення Церкви; їм наділяється**

духовність, яка допомагає працювати з любові до Бога в служінні всім людям. Ідеться, таким чином, про те, щоб поводити себе відповідно до звання християн: живучи з усіма в мирі, поважаючи свободу оточуючих і роблячи цей світ більш справедливим».
[5]

Це головне прагнення набуває особливої актуальності під час Ювілейного року милосердя, адже «в сутінках життя, нас запитують, чи нагодували ми голодного, чи напоїли спраглого, також нас запитують, чи зуміли ми порадити ближнім у сумнівах, чи бажали прийняти грішника, виправляючи та наставляючи його, чи змогли побороти невігластво, особливо коли йдеться про християнську віру та гідне життя».**[6]**

Існує багато способів передання змісту віри. Святий Хосемарія наголошував на особистому апостольстві, один на один, через дружню бесіду, коли ніхто не намагається нікому читати лекції, а лише прагне виразити те, чим наповнена наша душа і що є невичерпним джерелом радості.

За іншої нагоди я нагадував вам пораду нашого Отця: **«перш ніж розмовляти з душами про Бога, розмовляйте багато з Богом про душі»**.^[7] Особисте спілкування з Ісусом Христом у молитві є джерелом, яким живиться наш ентузіазм, щоб передати іншим красу віри, принести світло туди, де люди живуть у темряві. Близькість до Бога дозволяє просвітити світ. Тому наш Отець казав, що **«чим глибше ми знаходимося у гущавині світу, тим більше**

маємо бути зануреними в Бога».[8]

Святий Хосемарія передав нам позитивне бачення світу, показав гідність благородних людських занять. Тому ми маємо не захищатися, а бути активними. Християнин не боїться правди, вміє вирішити складні питання, поставлені навколишнім середовищем та суспільством. Знає, що незважаючи на те, що в нього немає відповідей на всі питання, Євангеліє здатне освітити непрості дилеми та найскладніші проблеми. Ця любов до правди дозволяє християнину передавати віру такою, якою вона є насправді: величне «так» чоловікові, жінці, життю, свободі, миру, розвитку, солідарності, і чеснотам. Якщо Христос нас робить щасливими, то нормальним видається, щоб ця сама радість виражалась і в нашій

поведінці. Крім того, «сила з якою виявляється правда, полягає в радості, що є найбільш очевидним її вираженням. На радість мають ставити ставку, і через неї дати пізнати світові правду».[9]

Запитай себе, доню моя, сину мій, чи радий я, що Господь покликав мене, щоб я дав Його пізнати іншим? Чи моє апостольство є засівом миру та радості?[10] Чи проявляю ініціативу в отриманні доктринальної освіти, для того щоб надати більшої глибини та насиченості моему внутрішньому життю?

Святий Хосемарія навчив нас передавати доктрину в такий спосіб, щоб дух Євангелія був зрозумілий усім людям не залежно від культурного та релігійного рівня освіти. Він називав це даром мов, проводячи аналогію з тим, що відбувалося,

коли Святий Дух видимо зійшов на Церкву. У апостолів і в перших учнів Христа ця присутність виявилася у вигляді «поділених язиків, які, мов вогонь, осідали на кожному з них. Усі вони сповнились Святим Духом і почали говорити іншими мовами».[11]

Засновник Opus Dei пояснював, що дар мов, якого він просив у Господа для всіх своїх дітей, **«полягає у вмінні пристосуватися до можливостей слухачів (...). Ми маємо представляти доктрину розсудливо, з достанньою жвавістю, щоб той, хто отримує вчення, міг із легкістю його перетравити. Ми повинні представляти доктрину всім людям, але без надміру; в розумних дозах, відповідно до асиміляційних здібностей кожної людини. Це також є**

складовою дару мов. Так само як і вміти оновлювати: вміти сказати те саме по-новому[12].

Дар мов є благодаттю Святого Духа, який розраховує на нашу ініціативу. Вивчання та повторення теології, виконане з відповідальністю та апостольським завзяттям, дозволяє нам насолоджуватися цими істинами і відкривати нові шляхи, щоб представити їх привабливими. Розмова з нашими друзями та колегами в обстановці відкритості, відповіді на їхні запитання дозволяють нам вийти назустріч сумнівам. **«Для цього необхідним є вміти слухати (...), вміти поділяти проблеми та сумніви, пройти шлях з одного боку в інший, звільнитися від переконаності у власному всезнайстві й смиренно віддати свої здібності й таланти на служіння загальному добру.**

**Вміти слухати – нелегко.
Видається набагато легшим
зробити вигляд глухого. Адже
слухати означає приділяти увагу,
мати бажання зрозуміти,
оцінити, поважати, берегти
слово іншого (...). Вміти слухати
– це велика благодать, це дар,
який ми маємо просити, щоб,
отримавши, застосовувати його
на практиці».[13]**

Передавати віру не означає вести суперечку й вийти переможцем. Передання віри полягає в діалозі, що веде до переконання, адже «ідеї не накладаються, а викладаються».[14] Вести діалог означає показати Правду, що яскраво освітлює наше життя. *«Життя Ісуса Христа, діти мої, являє собою саме цей чудовий діалог, дивовижну розмову з людьми»*. [15] Якщо ми навчимося жити таким чином, ми допоможемо і нам допоможуть у

нашому повсякденному і
смиренному житті, щоб Євангеліє
стало для всіх *«світлом світу»*.[16]

Хочу нагадати вам, що 23 червня,
напередодні свята святого
Хосемарії, – урочистість для
Прелатури: виповниться 70 років з
моменту приїзду нашого Отця до
Рима. Я згадую – він часто
розповідав – його перші дні у
Вічному Місті: інтенсивність його
молитви за Папу вже під час
першої зупинки в Урбе та радість,
з якою він прийняв підпис Пія XII
по декількох днях після його
приїзду; та віра, з якою прибув на
аудієнцію зі Святішим Отцем 16
липня...; і ті візити протягом цих
перших тижнів, коли він ішов
молитися на площу Святого Петра,
що була так близько до квартири
на Чіта Леоніна, де він тоді
мешкав.

Я уявляю ту віру й любов, з якими він молився протягом цих тижнів, ті короткі молитви, якими – від самого початку Справи – виражав бажання своєї душі: «Omnes, cum Petro, ad Iesum per Mariam!» – «Всі, з Петром, до Ісуса через Марію!». Я запрошую вас часто її повторювати, приєднуючись до моєї молитви за Папу Франциска та його помічників і за всю Церкву. Особливо в часі цього місяця червня, який завершується урочистістю святих апостолів Петра і Павла, стовпів Церкви та покровителів Справи.

З усією любов'ю вас благословляє
ваш Отець

+ Хав'єр

Рим, 1 червня 2016.

[1] Мк 16, 15.

[2] San Josemaría. Surco. – N. 213.

[3] ЙН 14, 26.

[4] San Josemaría. Homilía “El fin sobrenatural de la Iglesia”, 28-V-1972.

[5] San Josemaría. Conversaciones.– N. 27.

[6] Papa Francisco. Discurso a la reunión plenaria de la Congregación para la doctrina de la Fe, 29-I-2016.

[7] San Josemaría. Forja. – N. 740.

[8] San Josemaría. Notas de una reunión familiar, sin fecha conocida. – AGD, biblioteca, PO1, VIII-1982. – P. 88.

[9] Cardenal Joseph Ratzinger. “¿Qué significa para mí el Corpus Domini? // Opera Omnia. – Vol. 11. – Parte C, XI, 4.

[10] San Josemaría. Amigos de Dios. – N. 105.

[11] Діян 2, 3-4.

[12] San Josemaría. Carta 30.IV.1946. – N. 70.

[13] Papa Francisco. Mensaje para la 50 Jornada Mundial de las Comunicaciones Sociales, 24-I-2016.

[14] San Juan Pablo II. Discurso a los jóvenes en Madrid, 3-V-2003.

[15] San Josemaría. Carta 24-X-1965. – N. 7.

[16] Мт 5, 16.